

- przypadku, gdy zamawiający stawia inne warunki,
- 3) do prac naukowo-badawczych,
 - 4) do produkcji brzoźowych, jesionowych i wiązowych materiałów tartych, wyrabianych zgodnie z wymaganiami innych Polskich Norm,
 - 5) do narzynek przeznaczonych do nacinania gwintów wykonywanych według wymagań licencyjnych oraz do nacinania gwintów remontowych,
 - 6) do przedmiotów wymienionych w § 1 lp. 1 i 2 wykonywanych sposobem chałupniczym,
 - 7) oraz w wyjątkowych przypadkach do innych norm

za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie:

- 1) w stosunku do norm wymienionych w § 1 lp. 1—25, 31, 34—39, 53, 60 z dniem 15 stycznia 1952 r.
- 2) w stosunku do norm wymienionych w § 1 lp. 26—30, 32, 33, 40—52, 54—59, 61—70 z dniem 1 maja 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

373

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PAŃSTWOWYCH GOSPODARSTW ROLNYCH

z dnia 6 października 1951 r.

w sprawie określenia zasad przeprowadzania wzajemnych zakładów na wyścigach konnych.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 173).

2. Za stajnię w rozumieniu rozporządzenia uważa się dwa lub więcej koni, figurujących w programie dziennym wyścigów jako własność jednej i tej samej osoby i przy tym oznaczonych w tym programie jednokową literą, umieszczoną przy numerach koni.

§ 2. 1. Stawki we wzajemnych zakładach można przyjmować tylko w kasach znajdujących się na torach wyścigowych lub utworzonych poza ich obrębem za zezwoleniem Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych.

2. Stawki na daną gonitwę można przyjmować tylko w przeddzień tej gonitwy oraz w dniu gonitwy aż do sygnału, oznaczającego zamknięcie kas wzajemnych zakładów na daną gonitwę.

3. Przedsiębiorstwo państwowe, zarządzające wyścigi konne, zwane dalej Przedsiębiorstwem, może wyłączać:

- 1) poszczególne rodzaje wzajemnych zakładów w niektórych lub wszystkich gonitwach,
- 2) wszelkie wzajemne zakłady w poszczególnych gonitwach,
- 3) poszczególne konie ze wzajemnych zakładów w poszczególnych lub wszystkich gonitwach.

§ 3. 1. Wysokość stawki zasadniczej w zakładach wzajemnych określa Przedsiębiorstwo.

2. Na dowód wpłacenia stawki i zawarcia wzajemnego zakładu wydane zostaje pokwitowanie w postaci biletu lub odcinka kontrolnego.

§ 4. 1. Stawki można przyjmować w następujących odrębnych rodzajach wzajemnych zakładów:

- 1) na konia, który uzyska pierwsze miejsce w gonitwie (zakład zwyczajny),
- 2) na konia, który uzyska w gonitwie pierwsze lub drugie miejsce, jeżeli w gonitwie mają wziąć udział co najmniej cztery konie, albo pierwsze, drugie lub trzecie miejsce, jeżeli w gonitwie ma wziąć udział co najmniej siedem koni (zakład francuski),
- 3) na dwa konie, które uzyskają w gonitwie pierwsze i drugie miejsce, jeżeli w gonitwie ma wziąć udział trzy lub więcej koni (zakład porządkowy),

4) na dwie lub trzy gonitwy, lecz nie więcej, niż na jednego konia w gonitwie (zakład łączny).

2. Przedsiębiorstwo określa w programie oficjalnym wyścigów gonitwy, w których mogą być przyjmowane zakłady łączne.

3. Przy wzajemnych zakładach za konie mające wziąć udział w gonitwie uważa się nie wyłączone ze wzajemnych zakładów konie, wykazane w programie dziennym wyścigów po terminie ustalonym dla wycofania koni.

4. Kolejność miejsc, uzyskanych w gonitwie przez poszczególne konie, określa się dla zakładów wzajemnych według kolejności, w jakiej minęły celownik konie, przy uwzględnieniu tylko koni nie wyłączonych z tych zakładów.

5. Uważa się, że pierwsze miejsce uzyskał koń, który w gonitwie minął prawidłowo celownik, nie będąc wyprzedzony przez inne konie.

6. Kolejność miejsc, które zajęły dalsze konie, wyraża się liczbą następną po liczbie, oznaczającej ilość koni, które wyprzedziły te konie.

§ 5. W zakładach porządkowych stawia się na to, że:

- 1) w gonitwach, w których ma wziąć udział trzy, cztery lub pięć koni, wskazane przez stawiającego dwa konie uzyskają pierwsze lub pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w kolejności, określonej przez stawiającego;
- 2) w gonitwach, w których ma wziąć udział sześć lub więcej koni, wskazane przez stawiającego dwa konie uzyskają w gonitwie pierwsze lub pierwsze i drugie miejsce w jakiegokolwiek kolejności.

§ 6. Zakłady łączne składają się z dwóch samodzielnych odrębnych rachunkowo grup:

grupa I na dwie gonitwy,
grupa II na trzy gonitwy.

§ 7. W zakładach zwyczajnych zakład jest wygrany:

- 1) jeżeli koń, wskazany przez stawiającego, uzyskał w gonitwie pierwsze miejsce,
- 2) jeżeli pierwsze miejsce uzyskał koń, należący do tej samej stajni wyścigowej, co koń, wskazany przez stawiającego, pod warunkiem, że wskazany przez niego koń stanął się do startu, nie został zwolniony z dyspozycji startera i nie został na starcie.

§ 8. W zakładach francuskich zakład jest wygrany:

- 1) w gonitwach, w których miały wziąć udział co najmniej cztery konie, jeżeli koń wskazany przez stawiającego uzyskał w gonitwie pierwsze lub drugie miejsce,
- 2) w gonitwach, w których miało wziąć udział co najmniej siedem koni, jeżeli koń wskazany przez stawiającego uzyskał w gonitwie pierwsze, drugie lub trzecie miejsce.

§ 9. W zakładach porządkowych zakład jest wygrany:

- 1) w gonitwach, w których miało wziąć udział trzy, cztery lub pięć koni:
 - a) jeżeli konie wskazane przez stawiającego uzyskały w gonitwie pierwsze miejsce,
 - b) jeżeli konie wskazane przez stawiającego uzyskały w gonitwie pierwsze lub drugie miejsce, mijając celownik w kolejności przezeń wskazanej,
 - c) jeżeli konie wskazane przez stawiającego należące do jednej stajni wyścigowej uzyskały w gonitwie pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w jakiegokolwiek kolejności,
- 2) w gonitwach, w których miało wziąć udział sześć lub więcej koni:
 - a) jeżeli konie wskazane przez stawiającego uzyskały w gonitwie pierwsze miejsce,
 - b) jeżeli konie wskazane przez stawiającego uzyskały w gonitwie pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w jakiegokolwiek kolejności.

§ 10. 1. W zakładach łącznych zakład jest wygrany, jeżeli wszystkie wskazane przez stawiającego w danej grupie konie (§ 4 ust. 1 pkt 4 i § 6) zajęły pierwsze miejsce.

2. W przypadku, gdy nie ma wygranego zakładu, odpowiadającego warunkowi wymienionemu w ust. 1, wygrane są te zakłady, w których wskazano największą ilość koni uzyskujących pierwsze miejsce.

3. W zakładach łącznych przepis § 7 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

§ 11. Zwraca się wszystkie stawki:

- 1) w zakładach zwyczajnych, francuskich i porządkowych, jeżeli gonitwa jest nieważna,
- 2) w zakładach łącznych, jeżeli wszystkie objęte grą gonitwy były nieważne.

§ 12. Zwraca się wszystkie stawki:

- 1) w zakładach zwyczajnych, jeżeli nie przyjęto ani jednej stawki na konia, który uzyskał pierwsze miejsce w gonitwie, jak również na żadnego z koni, należących do tej samej stajni wyścigowej,
- 2) w zakładach francuskich, jeżeli na żadnego z koni, które w gonitwie uzyskały płatne miejsce, nie przyjęto ani jednej stawki,
- 3) w zakładach porządkowych, jeżeli tylko jednemu koniowi przyznano w gonitwie płatne miejsce lub jeżeli na kombinację wygrywającą zakład nie przyjęto ani jednej stawki.

§ 13. 1. Zwraca się stawki przyjęte w zakładach zwyczajnych na konia:

- 1) który nie stawił się do startu,
- 2) który został zwolniony z dyspozycji startera,
- 3) który został na starcie,
- 4) który został zdyskwalifikowany, z wyjątkiem przypadku, gdy przyznano pierwsze miejsce innemu koniowi z tej samej stajni wyścigowej.

2. Zwraca się stawki przyjęte w zakładach francuskich na konia, co do którego zaszła okoliczność, wy-

mieniona w ust. 1 pkt 1, 2 lub 3, lub jeżeli koń został zdyskwalifikowany.

3. Zwraca się stawki przyjęte w zakładach porządkowych:

- 1) na kombinacje, w których co do jednego ze wskazanych przez stawiającego koni zaszła okoliczność, wymieniona w ust. 1 pkt 1, 2 lub 3,
- 2) jeżeli którykolwiek ze wskazanych przez stawiającego w danej kombinacji koni został zdyskwalifikowany,
- 3) jeżeli zgłoszone kombinacje wskutek zdyskwalifikowania któregokolwiek ze wskazanych przez stawiającego koni nie odpowiadają warunkom, przewidzianym w § 9 dla wygrania zakładu porządkowego.

4. Zwraca się stawki przyjęte w zakładach łącznych:

- 1) jeżeli w pierwszej gonitwie danej grupy obrachunkowej koń wskazany przez stawiającego:
 - a) nie stawił się do startu,
 - b) został zwolniony z dyspozycji startera,
 - c) został na starcie,
 - d) został zdyskwalifikowany, z wyjątkiem przypadku, gdy przyznano pierwsze miejsce innemu koniowi z tej samej stajni wyścigowej,
- 2) jeżeli w którejkolwiek z następnych gonitw danej grupy obrachunkowej zaszła jakakolwiek z okoliczności, wymienionych w pkt 1, a we wszystkich poprzednich gonitwach te same grupy obrachunkowej wskazane przez stawiającego konie zajęły pierwsze miejsce.

5. Zwrot stawek w przypadkach, przewidzianych w ust. 4, skutkuje unieważnieniem zakładu.

§ 14. Wszystkie przyjęte stawki nie podlegające zwrotowi należy zsumować dla każdego rodzaju wzajemnych zakładów (§ 4) oddzielnie i od tych sum dokonać odliczeń przewidzianych w obowiązujących przepisach; reszta tych sum przeznaczana się na wygrane w każdym rodzaju wzajemnych zakładów oddzielnie.

§ 15. Wszystkie stawki wzajemnych zakładów w danej miejscowości powinny być wzięte do wspólnego obrachunku w każdym rodzaju gry.

§ 16. Obliczenia wygranych w zakładach zwyczajnych dokonywa się w sposób następujący:

- 1) sumę przeznaczoną na wygrane (§ 14) należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych przyjętych na konia, który uzyskał pierwsze miejsce w gonitwie, w przypadku zaś, gdy miejsce takie uzyskał jeden z kilku koni tej samej stajni wyścigowej (§ 7 pkt 2) — przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na wszystkie konie tej samej stajni; otrzymany iloraz stanowi wygraną odpowiadającą stawce zasadniczej,

- 2) jeżeli dwa lub więcej koni przyjdzie na pierwszym miejscu — sumę wszystkich stawek przyjętych na te konie należy odjąć od sumy przeznaczonej na wygrane (§ 14), otrzymaną resztę należy podzielić na tyle równych części, ile koni zajęło pierwsze miejsce, a każdą z tych części podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z tych koni; otrzymane ilorazy po dodaniu stawki zasadniczej stanowią wygrane odpowiadające tej stawce.

§ 17. Obliczenia wygranych w zakładach francuskich dokonywa się w sposób następujący:

- 1) sumy wszystkich stawek w zakładach wygranych należy odjąć od sumy przeznaczonej na wygrane (§ 14), otrzymaną resztę należy podzielić na dwie lub trzy równe części, zależnie od ilości płatnych

miejsce w gonitwie; każdą z otrzymanych w ten sposób części podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z koni, które uzyskały płatne miejsce; otrzymane ilorazy po dodaniu stawki zasadniczej stanowią wygrane odpowiadające tej stawce,

- 2) jeżeli koń wskazany przez stawiającego uzyskał płatne miejsce głowa w głowę z innymi końmi — sumę przypadającą na to miejsce z podziału, dokonanego w myśl pkt 1, należy podzielić na tyle równych części, ile koni uzyskało to miejsce; każdą z otrzymanych w ten sposób części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z koni, które uzyskały to miejsce; otrzymane ilorazy po dodaniu stawki zasadniczej stanowią wygrane odpowiadające tej stawce,
- 3) jeżeli z jakiegokolwiek powodu przyznano mniejszej liczbie koni płatne miejsce, niż przypadało w danej gonitwie, lub jeżeli na jednego albo na dwa konie, które przyszły na płatnych miejscach, nie przyjęto ani jednej stawki, to odpowiednio zmniejsza się ilość części, na które w myśl pkt 1 należy podzielić sumę przeznaczoną na wygrane.

§ 18. Obliczenia wygranych w zakładach porządkowych dokonywa się w sposób następujący:

- 1) sumę przeznaczoną na wygrane (§ 14) należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych w zakładach (§ 9); otrzymany iloraz stanowi wygraną odpowiadającą stawce zasadniczej,
- 2) w przypadku, gdy w gonitwie konie wskazane przez stawiającego uzyskały pierwsze miejsce wraz z innymi końmi głowa w głowę lub gdy:
 - a) w gonitwie, określonej w § 5 pkt 1, koń wskazany przez stawiającego jako pierwszy uzyskał pierwsze miejsce, a koń wskazany jako drugi uzyskał drugie miejsce głowa w głowę,
 - b) w gonitwie, określonej w § 5 pkt 2, jeden z dwóch koni, wskazanych przez stawiającego, uzyskał pierwsze miejsce, a drugi koń uzyskał drugie miejsce głowa w głowę,

sumę wszystkich stawek w zakładach wygranych należy odjąć od sumy przeznaczonej na wygrane (§ 14), a otrzymaną resztę podzielić na tyle części, ile było kombinacji wygrywających zakład; każdą z tych części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych w każdej kombinacji wygrywającej zakład; otrzymane ilorazy po dodaniu stawki zasadniczej stanowią wygrane odpowiadające tej stawce.

§ 19. 1. Obliczenia wygranych w zakładach łącznych dokonywa się w ten sposób, że sumę przeznaczoną na wygrane (§ 14) należy podzielić przez liczbę wygranych stawek zasadniczych, przyjętych na daną grupę obrachunkową (§ 6); otrzymany iloraz stanowi wygraną odpowiadającą stawce zasadniczej.

2. Jeżeli w poszczególnej grupie obrachunkowej (§ 6) przyjdą w gonitwie na pierwszym miejscu (głowa w głowę) konie, uwzględnione w wygranych kombinacjach, sumę wszystkich stawek, przyjętych na te kombinacje, należy odjąć od sumy, przeznaczonej na wygrane (§ 14), otrzymaną resztę należy podzielić na tyle równych części, ile było wygrywających kombinacji, a każdą z tych części podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdą z tych kombinacji; otrzymane ilorazy po dodaniu stawki zasadniczej stanowią wygraną odpowiadającą tej stawce. Jeżeli jednak zaistnieje przypadek, że w dwóch lub więcej gonitwach przyjdzie dwa lub więcej koni głowa w głowę na pierwszym miejscu, wówczas należy uwzględnić przy obli-

czeniu wygranych tylko ostatni w grupie obrachunkowej przypadek przyjścia koni głowa w głowę.

3. Jeżeli kombinacje uwzględniające konie, co do których spełniony został warunek określony w § 7 ust. 2, różnią się tylko tym, że występują w nich inne konie tej samej stajni wycigowej — traktuje się je jako jedną kombinację.

§ 20. 1. Końcówki groszowe wygranych zaokrągla się do 1 zł w ten sposób, że końcówki większe od 75 gr zastępuje się 1 zł, uzupełniając wygrane z funduszków Przedsiębiorstwa, końcówki zaś równe 75 gr i mniejsze skreśla się, a powstałe stąd sumy przeznacza się na dobro Przedsiębiorstwa.

2. Wygrane odpowiadające stawce wyższej niż zasadnicza stanowią wielokrotność wygranej, odpowiadającej stawce zasadniczej.

3. Wygrana nie może być niższa od stawki zasadniczej; niezbędne uzupełnienia będą pokryte z funduszków Przedsiębiorstwa.

§ 21. 1. Ustalenie kolejności miejsc miarodajne dla wypłat we wzajemnych zakładach następuje po sygnale, oznaczającym zakończenie ważenia jeźdźców w gonitwie. W przypadku zdyskwalifikowania konia na skutek orzeczenia komisji technicznej zwraca się stawki za konia zdyskwalifikowanego (§ 13), a wypłaca się wygrane za konia, któremu przyznano płatne miejsce.

2. Na znak, iż kolejność przyznaczonych miejsc płatnych obowiązująca dla wypłat we wzajemnych zakładach jest ostatecznie ustalona, przy numerach wywieszonych na słupie przy celowniku umieszcza się zieloną chorągiew.

3. Wypłata wygranych dokonana będzie po otrzymaniu od przewodniczącego komisji technicznej zawiadomienia, że na wypłacenie wygranych zezwala.

§ 22. 1. Wypłata wygranych dokonywana będzie wyłącznie do rąk okaziciela biletu.

2. Wypłata wygranych w poszczególnych gonitwach lub grupach obrachunkowych gonitw dokonywana będzie w kasach wzajemnych zakładów w dniu odbycia tych gonitw i tylko do chwili zamknięcia kas. Nie odebrane w tym dniu wygrane będą wypłacane w terminie 7 dni, licząc od dnia następnego po dniu, w którym odbyła się dana gonitwa.

3. Bilety, uszkodzone w sposób uniemożliwiający stwierdzenie ich autentyczności, nie będą przyjmowane do wypłaty.

4. Bilety, uszkodzone w inny sposób, niż określony w ust. 3, i okazane do wypłaty w ciągu 7 dni od dnia następnego po dniu, w którym odbyła się dana gonitwa, mogą być przyjmowane do wypłaty wyłącznie w terminie 3 dni po upływie okresu siedmiodniowego, ustalonego dla wypłaty wygranych.

5. Terminy powyższe są ostateczne i po ich upływie żadne reklamacje nie będą przyjmowane.

6. Nie podjęte wygrane przechodzą na rzecz Przedsiębiorstwa.

§ 23. 1. Osoby biorące udział w zakładach wzajemnych obowiązane są sprawdzić przed odejściem od kasy, czy nabyte bilety są zgodne z ich poleceniem.

2. Reklamacje co do sum wypłaconych z tytułu wygranych zakładów mogą być zgłaszane tylko do chwili odejścia od kasy wypłat.

§ 24. W zakładach francuskich i porządkowych:

- 1) ilość płatnych miejsc i wygrywających kombinacji jest uzależniona od ustalenia po terminie dla wycofania koni przez właściwy organ, określony w przepisach wycigowych, ile koni ma wziąć udział w gonitwie,
- 2) wycofanie po tym ustaleniu jednego lub więcej ko-

ni z liczby mających wziąć udział w gonitwie pozostaje bez wpływu na ilość płatnych miejsc i wygrywających kombinacji.

§ 25. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14 sierpnia 1947 r. o warunkach funkcjonowania i organizacji wzajemnych za-

kładów (totalizatora) (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 323).

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych:
w z. St. Tkaczow

374

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ, ZDROWIA, PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO I PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 3 października 1951 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy metalizacji natryskowej.

Na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) oraz ust. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz.U.R.P. Nr 35, poz. 325) oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy ochrony życia i zdrowia osób zatrudnionych przy metalizacji natryskowej, tj. przy nakładaniu na powierzchnię przedmiotów warstwy metali metodą natryskiwania stopionego metalu za pomocą strumienia sprężonego powietrza albo innego gazu lub pary.

§ 2. Przy metalizacji natryskowej kierownictwo zakładu pracy powinno stosować wszelkie środki zapewniające bezpieczeństwo i nie zagrażające zdrowiu wykonywanie pracy, a w szczególności:

- 1) środki przeciw-wdychaniu przez pracownika szkodliwych gazów, par i pyłów, powstających przy metalizacji oraz przy poprzedzającym metalizację oczyszczaniu przedmiotów,
- 2) środki przeciwko zanieczyszczeniu przez pary i pyły ciała i odzieży pracownika, w której przychodzi do pracy,
- 3) środki zapobiegające szkodliwemu działaniu promieniowania łuku elektrycznego oraz porażeniom prądem elektrycznym przy metalizacji pistoletem elektrycznym,
- 4) środki do starannego oczyszczania pomieszczeń służących do metalizacji,
- 5) środki zapobiegające działaniu na uszy pracownika hałasu wytwarzanego przez pistolety do metalizacji,
- 6) środki ochrony oczu przeciwko przenikaniu do nich ciała obcych (iskier, pyłów), wytwarzanych przy metalizacji,
- 7) środki zapobiegające wybuchom gazów używanych przy metalizacji, takich jak acetylen i tlen oraz powietrze sprężone.

§ 3. Metalizacja natryskowa może być dokonywana:

- 1) na wolnym powietrzu przy zachowaniu przepisu § 5,
- 2) w specjalnych na ten cel przeznaczonych pomieszczeniach, oddzielonych od innych pomieszczeń, przy zachowaniu przepisów §§ 8 i 15.

§ 4. 1. Metalizację w pomieszczeniach należy wykonywać bądź w szafkach wyciągowych, zaopatrzonych w skuteczną miejscową wentylację ssącą, usuwającą wydobywające się pary i pyły, bądź na maszynach (np. tokarkach) zaopatrzonych w ssawkę wentylacji mechanicznej ssącej. Przednia ścianka szafki wyciągowej powinna być przesuwalna w płaszczyźnie pionowej,

celem uregulowania wielkości otworu roboczego tej szafki.

2. Prędkość powietrza zasysanego przez wentylację powinna wynosić w miejscu wykonywania metalizacji dla szafek wyciągowych co najmniej 0,8 — 1,0 m/sek., dla ssawek zaś znajdujących się przy warsztatach tokarskich lub innych miejscach metalizacji w pracowniach co najmniej 3,0 — 4,0 m/sek.

3. Wstęp do pomieszczeń przeznaczonych do metalizacji osobom do tego nie powołanym oraz nie zaopatrzonym w sprzęt, wymieniony w § 19, jest wzbroniony. Zakaz ten należy w sposób czytelny i trwały podać do wiadomości za pomocą odpowiednich napisów u wejścia do tych pomieszczeń.

§ 5. W razie wykonywania prac metalizacji natryskowej oraz poprzedzającej ją obróbki przy pomocy dmuchawki piaskowej w pomieszczeniach nie przeznaczonych specjalnie na te prace lub na wolnym powietrzu, nie wolno przebywać w pasie ochronnym ogrodzonym o szerokości co najmniej 3 m dookoła miejsca metalizacji osobom do tego nie powołanym i nie zaopatrzonym w sprzęt ochronny, wymieniony w § 19. Zakaz ten powinien być w sposób czytelny i trwały podany do wiadomości za pomocą odpowiednich napisów w miejscach wykonywania metalizacji.

§ 6. Metalizację drobnych przedmiotów należy w miarę technicznej możliwości przeprowadzać sposobem automatycznym w zamkniętych aparatach, zaopatrzonych w mechaniczną wentylację ssącą.

§ 7. W celu zmniejszenia ryzyka niebezpieczeństwa i szkodliwości dla zdrowia pracownika należy w miarę możliwości technicznej pracę zautomatyzować.

§ 8. Pomieszczenia wymienione w § 3 pkt 2 powinny odpowiadać następującym warunkom:

- a) mieć co najmniej 3,5 m wysokości oraz co najmniej 15 m³ objętości na jednego pracownika,
- b) w zimnej porze roku być należycie ogrzewane, być dobrze oświetlone światłem dziennym, a w razie potrzeby i sztucznym, którego instalacja powinna odpowiadać przepisom dla pomieszczeń o niebezpieczeństwie wybuchowości,
- c) mieć ściany, sufit i podłogi twarde, gładkie i łatwe do oczyszczania na mokro.

§ 9. Pomieszczenia do metalizacji natryskowej nie mające szafek wyciągowych powinny być zaopatrzone w urządzenia miejscowej wentylacji ssącej ze ssawkami umieszczonymi możliwie blisko miejsca wytwarzania się par i pyłów metalowych.

§ 10. Stoły, warsztaty i stojaki do metalizacji powinny być wykonane tak, aby można je było gruntownie oczyścić na mokro z pyłów.